

نقشهٔ رشت

در سال ۱۲۸۷ قمری

رضا فراتی

برده شده، نقشهٔ رشت شامل محلات، مساجد، تکایا، حمامها، مدارس، بقاع متبرکه، کاروانسراها، منازل اشرف و... را در سال ۱۲۸۷ هجری قمری کشیده است.

برابر اطلاعات موجود،^(۷) ذوالفقار خان در ۱۸ محرم سال ۱۲۸۷ قمری، با پیکری میرزا عبدالوهاب خان آصف‌الدوله، ترسیم نقشه را آغاز کرد و به نوشتهٔ خودش؛ نقشه را طی نه ماه و هشت روز به غیر از ایام تعطیل به اتمام رساند. این نقشه که تاکنون چاپ نشده، به عنوان سندی فرهنگی در مقایسه با منابع خارجی راجع به ایران، قابل توجه است.

کتاب «لایات دارالمرزا ایران: گیلان نوشتہ رایینو از جمله منابع قدیمی است که دربارهٔ رشت اطلاعات فراوانی دارد و عموماً در تحقیق به آن استناد می‌شود اما اطلاعاتی که این نقشه به دست می‌دهد به سی و هفت سال قبل از آمدن رایینو به ایران مربوط می‌شود.^(۸) در حقیقت این سند جزو مدارک دست اول تحقیقات تاریخی است که در تأیید یا تکمیل اطلاعات منابع چاپ شده کاربرد دارد.

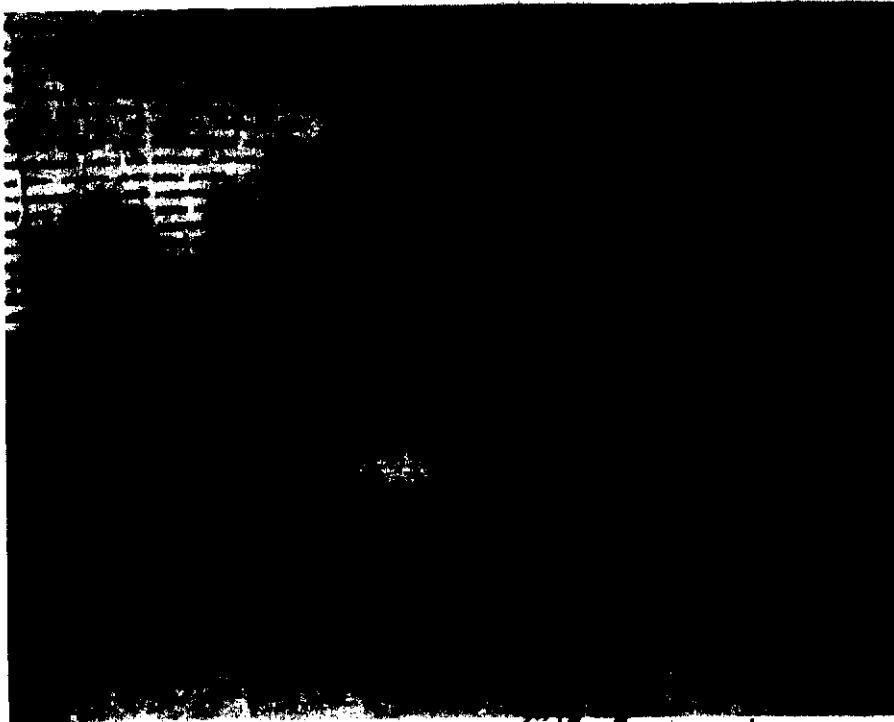
تا قبل از تأسیس مدرسهٔ دارالفنون، علوم جدید مثل هندسه به صورت پیشرفتی بین‌المللی در مملکت رواج داشت و در حقیقت توجه علمی به این رشته از علوم ریاضی جدید امری است که بعد از تأسیس دارالفنون شاهد آن هستیم. در کتاب المائر والآثار توجه به علوم جدید منجمله هندسه از توآوریهای دارالفنون یاد شده است.

بدین ترتیب تا زمان مذکور، نقشه‌کشی صورت علمی در کشور را پنج نبود و نقشه‌های موجود در منابع از جمله در کتاب مسالک و معالک^(۹) به اشکال مختلف غیر علمی ترسیم می‌شد و حاوی اطلاعات کلی از مناطق بود بدرو شوچه به دقایق فن نقشه برداری.

در منابع تاریخی دربارهٔ نقشه‌کشی تحصیلکرده‌های دارالفنون مطالبی آمده است. از جمله در سال ۱۲۸۷ قمری نقشه دارالخلافة ناصری به توسط جعفرقلی شان رئیس مدرسه دارالفنون و میرزا عبدالغفار سعلم علوم ریاضی سبا بیست نفر از مهندسین کشیده شد.^(۱۰) سندی که در پی مواجه آمد از جمله نقشه‌هایی است که یکی دیگر از تحصیلکرده‌های دارالفنون کشیده است.

ذوالفقار بیک^(۱۱) یا ذوالفقار خان مهندس^(۱۲) یا ذوالفقارخان سرهنگ^(۱۳) که احتمالاً همان کسی است که در کتاب جوانی نیروز از او به عنوان ذوالفقارخان کرمانی مشهور به محلاتی^(۱۴) نام

۱. ابو اسحق ابراهیم اصطخیری. مسالک و ممالک. به کوشش ایرج افشار. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب. ۱۳۴۰.
۲. «أخبار رسمیه: وزارت علوم»، روزنامه دولت علیه ایران، ۲۶ محرم ۱۲۸۷، ص ۳.
۳. «أخبار ممالک محروسه». روزنامه دولت علیه ایران، ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۲۷۸، ص ۳.
۴. «واقعی مدرسه دارالفنون»، روزنامه دولت علیه ایران، ۱۷ شوال ۱۲۷۸، ص ۵.
۵. «أخبار مدارکه دارالفنون»، روزنامه دولت علیه ایران، ۴ جمادی‌الآخر ۱۲۸۴، ص ۳.
۶. ذوالفقار کرمانی. جزایی نیروز. به کوشش عزیز‌الله عطاردی. تهران: عطارد، دفتر نشر میراث مکتب، ۱۳۷۴، ص ۶.
۷. عبدالحسین نوابی و نیلوفر کسری. اسناد میرزا عبدالوهاب خان آصف‌الدوله. [چ ۲]. (گزیده اسناد گیلان - [وزارت] تجارت). تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، ۱۳۷۷، ص ۴۵.
۸. رایینو در سال ۱۲۲۴ هجری قمری (۱۹۰۶ میلادی) به مدیریت نمایندگی بانک شاهی رشت در منصب شد و تا سال ۱۳۳۰ قمری (۱۹۱۲ میلادی) در گیلان بود. او در سال ۱۳۳۲ قمری (۱۹۱۴ میلادی) کتاب «لایات دارالمرزا ایران: گیلان را تدوین نمود.

نگاره‌ی نقشه که درشت ۱۲۸۷، زیر، خبر از نیازی برند و مکان مسخر از شاهزاده

موسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران

اداره اسناد: ۹۱۰ - ۳۱۰

ذوقارخان مهندس به اتفاق شاگردان نظام درشت سال ۱۲۸۷ قمری

(اعتنی شاره ۳-۱۱۰ موسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران)

کامل نیست مثلاً مسجد گلشن در محله بازار که فقط علامت

مسجد در نقشه وجود دارد و فاقد نام است، یا مدرسه و مسجد

مستوفی رمحله استادسرا که فقط نام مدرسه آمده است.

۲. در آمار نقشه که به خط سیاق نوشته شده^(۱)، بعضاً

اطلاعات تادرستی وجود دارد از جمله در تعداد تفوس محله

چومارسرا و کتاب، جمع ذکور از تعداد زن دار و بی زن و یا جمع

اناث از شوهردار و بی شوهر، غلط است.

۴. اطلاعات نقشه با چند منبع چاپی از جمله سفرنامه استرآباد

و مازندران و گیلان و...^(۲)؛ ولایات دارالمرز ایران: گیلان^(۳)؛ از

آستانه‌ای استارا^(۴)؛ نامها و نامدارهای گیلان^(۵) مقایسه گردید و

برای آگاهی بیشتر علاقمندان، تفاوت اطلاعات در زیرنویسها

نوشته شد.

قبل از پرداختن به مطالعه به دست آمده از نقشه، به اسناد

راجع به نقشه نکات زیر قابل توجه است:

الف- این سند جزو مدارک باقی مستوفی موجود در مؤسسه
مطالعات تاریخ معاصر ایران به دست آمد و تحت شماره
۱۴۰۷۰۲-۱۱۰ نگهداری می‌شود.

ب- نقشه تماماً رنگی است و در ۱۲ قطعه ترسیم و سپس
روی پارچه چسبانده شده و کل اندازه آن به عرض ۱۸۰ و طول
۱۲۰ سانتیمتر است.

ج- ایرادات نقشه:

۱. با بررسی به عمل آمده، علی‌رغم اینکه ذوقارخان نوشته
است: «... سمت اتمام پذیرفت»، نقشه به طور کامل به اتمام
نرسیده و برای مثال اینکه تعدادی از اماكن محله صیقلان که به
نظر خانه‌های اشرافی بوده، نیمه‌کاره مانده است.

۲. با توجه به مطالع بعضی از منابع چاپی، اطلاعات نقشه

جمعیت، از قراول و کندخانی محله و فراش و سایر عملجات، خواست به او داد و با او همراه کرد. بعد از چندی آمد که من نقشه شهر را کشیده و تعداد نقوس هم کردام. هرچه در این مدت به او گفتم رساله تعداد نقوس و نقشه شهر را بیاور ببینم چه کرده همه را امروز و فردا گذرانیده بناورد تا حالا که خیالش قوت گرفته، به دارالخلافه آمده است. در حقیقت حالا هم بنده نمی داند که فی الواقع تعداد نقوس را به قاعده کرده و نقشه کشیده است یا دروغ می گفت... ۲۷، مضاف: ۱۲۸۷

اما اطلاعات به دست آمده از نقشه به شرح زیر است:

۱. محلات نقشه:

طبق نقطه چین موجود در نقشه، رشت به هفت محله تقسیم شده
که عبارتند از:^(۷) استادسرای، زاهدان، خمیران زاهدان، کیاپ.
^(۸) خمیران کیاپ، صیقلان و بازار.

محله استادسا شامل: تکیه دولت، نقاره خانه، میدان درب خانه دیوانی، عمارت دیوانی، حمام دیوانی، حمام ورثة یحیی میرزا، قبرستان و بقعة سید ابو جعفر، [مسجد و] تکیه مستوفی^(۱) حمام ورثه نصرالله خان، تکیه^(۲).

۱. سیاق را آقای سیروس سعدوندیان خوانند. از ایشان تشکر می‌شود.
 ۲. میرزا ابراهیم. سفرنامه استآباد و مازندران و گیلان... به کوشش مسعود گلزاری. تهران: بنیاد فرهنگ ایران. ۱۳۵۵.
 ۳. ه. ل. رابینو. ولایات دارالمرز ایران: گیلان. ترجمه جعفر خمامی‌زاده. رشت: طاعنی. ۱۳۵۷.
 ۴. منوچهر ستدوده. از آثار ای اسوار ای اسوار. جلد اول شامل آثار و بنایهای تاریخی گیلان بیه پس. تهران: انجمن آثار ملی. ۱۳۴۹.
 ۵. جهانگیر سرتیپ پور. نامه و نامداری‌های گیلان: رشت. گیلان. ۱۳۷۰.
 ۶. عبدالحسین نوابی و نیلوفر کسری. صص: ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳. ۱۳۷۰.
 ۷. ناصرالدین شاه در سفرنامه خود به گیلان در سال ۱۲۸۶ قمری («روزنامه سفر گیلان»، روزنامه ایران. ۲۹ ربیع الاول ۱۲۸۹، ص ۱) به غیر از محله صیقلان از نیمه محله‌های مذکور در نقشه نام برده است.
 ۸. میرزا ابراهیم در سفرنامه خود صفحه ۱۶۷ از محله چومارسرا جدا از محله کیاب نام برده است.
 ۹. رایپور در صفحه ۸۰ از مسجدو مدرسه و تکیه مستوفی. ستدوده در صفحه ۲۶۴ از مسجد و مدرسه و تکیه میرزا محمدطاهر مستوفی و سرتیپ پور در صفحه ۵۰۴ از مسجد و مدرسه و تکیه میرزا عبدالوهاب مستوفی نام برده‌اند.
 ۱۰. تکیه و مدرسه و مسجد حاج حسن که به تکیه صالح‌آباد نیز معروف بود (رسنیت‌بور، ص ۱۳۹).

مربوط به آن اشاره می‌شود.

درباره ذوالفارخان مهندس اطلاعات فراوانی در دست نیست و با این حال در کتاب استاد میرزا عبدالوهاب بنان آصف الدوہ مطالبی احمد به وع آمده است: (۶)

دوالفارخان با اطلاع و به کار است. ۷ مه ۱۲۸۷

بعضی قرارها که در روشت داده شد، ذوالفقارخان چون کاری
جندان نداشت گفتم نقشه شهر روشت را، «جزو کشیده و تحریر
نقوس روشت به اسم و شغل و سن نماید»، روزه مشغول است...
جوانهای اعیان آنجا هیچ کار نداشتند. معقولین آنها کارشان
منحصر بود به چای خوردن و حرثت بی مقصود کردن و
غیرمعقولین یا هرزگی، قرار دادم همه جو آنها صحبتها در پیش
ذوالفقارخان هندسه و حساب و جمادیا بخواهند. در وقت
نقشه کشی هم همراه او باشند که عمل را م بیاموزند و عصرها
در پیش میرزا عبدالله اصفهانی که مدیدرس خوبی است علم
حساب و هندسه ایرانی را بخواهند و همانهای یک مرتبه عصر
پنجمینیه با هر دو معلم خود بیایند تزد بود بینده امتحان آنها
باشود. ۱۲۸۷ مهر

ذوق‌قارخان معقول مشغول کار است. علاوه بر کارهای تکلیفی خود، نقشه شهر رشته را در کار می‌سیند است. همچنین تحریر نقوص از روی تحقیق به اسم و رسیدم بیست نفر جوان از اعیان و خانزاده‌های بیکار گیلان در پیش او هستند. هم درس هندسه و حساب می‌خوانند و هم مشغول علم مهندسی هستند... صفر ۱۲۸۷.

دوفقارخان سرهنگ شب و روز شه، «ول خدمت است و به
شوق تمام در کار است. ۲۷ صفر ۱۲۸۷

در باب ذوقفارخان مهندس... وقتی دار گیلان راجع به
بنده شد، بنده دید که ذوقفارخان در اینجا بیکار است. اولاً به
مالحظه این که نوکر مواجب بگیر دیوان است. بیکار چرا باید باشد.
ثانیاً محض از برای منفعت خود او که خدمت از او به ظهور رسیده
بلکه در ازاء آن خدمت مرحمتی دیده و منفعتی برداشته از
اعیانزاده رشت را گفت که روزها بروند، بش او درس هندسه
خواهند و مشق نظام بخندند و به خود او کند. که نمره نقوص ولایت
ام مشخص کرده و نقشه این شهر را هم برداشند. اولاً به هزار عذر و
بهانه متousel شد. کاهی گفت اسباب ندارم. کاهی گفت حواس
ندارم. کاهی می گفت این کارها کار پر زحمتی است که از من
رنفس آید. بنده راه هر عنتر او مسدود کرد، هر قدر آدم و اسباب و

میرزا نصرالله مستوفی، باغ مشهدی قاسم بقال، باغ ورثه میرزا محمدعلی، باغ ورثه حاجی آقا، مشهدی تقی توکر قنسول روس، ورثه حاجی عطابابا، ورثه نصیرخان، ورثه حاجی علی اکبر بروجردی، حاجی میرزا اسماعیل خان، حاجی میرزا تقی کدخدای، ورثه میرزا شفیع خان، ورثه میرزا فتحعلی فومنی، ورثه حاجی آقایوسف، محمودخان فومنی، حاجی آقامحمد تاجر همدانی، ورثه میرزا محمدرضا خان و محمدمهدی خان، حاجی قاسم سمسار.

محله خمیران کیاب شامل: بقعة سید ابوالقاسم.^(۱۰) پل خمیران و کیاب، [تکیه]، [چهار مسجد]
خانه‌های اعیان محله شامل: امین التجار، آقا زین العابدین، حاجی علی بزان، [خانه].
محله صیقلان شامل: تکیه صیقلان، قبرستان صیقلان.^(۱۱)
حمام صیقلان، [مسجد]، قراولخانه.
محله بازار شامل: [بقعة و قبرستان] چله خانه^(۱۲) [دو]

۱۱. بقعة آقاسید عباس و آقاسید اسماعیل (ستوده، ص ۲۸۹)؛ تکیه، مسجد و بقعة آقاسید عباس (رابینو، ص ۸۷).

۱۲. مسجد سفید یا صفائی.

۱۳. در هیچ یک از منابع چایی از آن نام برده نشده است.

۱۴. یک کلمه ناشوانا.

۱۵. در متن استرخ

۱۶. سرتیپ پور در صفحه ۵۸۱ نام عمارت را ناصری دانسته، در صورتی که ناصرالدین شاه در سفرنامه خود به گیلان در سال ۱۲۸۶ («روزنامه سفر گیلان»، روزنامه ایران، ۲۲ مهر ۱۲۸۹، ص ۲) از قصر ناصریه نام برده. سرتیپ پور هم چنین نوشته است: «به نظر می‌رسد صحرای ناصریه از عهد قاسم خان والی حوالی سال ۱۲۹۵هـ. ق. به چنین نامی معروف شده باشد». با توجه به سال نوشته، تاریخ ۱۲۹۵ فرق صحیح نیست.

۱۷. رابینو در صفحه ۸۵ مسجد و مدرسه حاجی حسن را جزو محله استادسا نوشته است.

۱۸. اصطلاح = اصطخر = تالاب و آبگیر.

۱۹. رابینو در صفحه ۸۶ در ناحیه چمارسرا از بقعة و تکیه دنای علی نام برده است.

۲۰. مسجد و بقعة سید ابوالقاسم (ستوده، ص ۲۷)؛ مسجد، تکیه و بقعة آقاسید ابوالقاسم (رابینو، ص ۸۶).

۲۱. زیارتگاه آقا سید کلان شامل چهار درخت آزاد و یک قبرستان (رابینو، ص ۸۵).

۲۲. مسجد و تکیه چله خانه (رابینو، ص ۸۵)؛ بقعة و مسجد چله خانه (ستوده، ص ۲۶).

محله زاهدان شامل: [قبرستان]، قراولخانه، حمام ساغری‌سازان، مسجد ساغری‌سازان، بازار ساغری‌سازان، گذار ساغری‌سازان، بقعة آقاسید عباس.^(۱۱) [مسجد و]، مدرسه حاج سمعیع، [بشه] مسجد، منزل قنسول فرانسه، خانه قنسول روس، مسجد سفید.^(۱۲) [مسجد و] تکیه شیخ تقی^(۱۳) مسجد، بقعة خواهر امام [رضاء] عليه السلام، [دو] مسجد، حمام نایب، حمام کاظم حکیم باشی.

خانه‌های اعیان محله شامل: شریعتمدار، معین التجار، محمدآقا، ورثه حاجی محمدخان، [خانه] امین دیوان، ورثه میر زین العابدین، میرزا کاظم طبیب، میرزا نصرالله مستوفی، حاجی میرزا نصیر، [دو باب خانه]، بلغاری، امام جمعه، حاجی ملاحسین مژده، مشهدی صادق کدخدای، ورثه حاجی حاکم، میرزا عبدالکریم [-]، ورثه میرزا غلامرضا، حاجی عبدالحمید. در سمت شرق محله، آن سوی رویدخانه صیقلان رویدبار، چپارخانه، راهدارخانه و باغ شاه وجود دارد.

محله خمیران زاهدان شامل: مسجد و تکیه خمیران، [دو مسجد]، خانه حاجی غلامرضا در جنوب و جنوب غربی محله خمیران زاهدان، صحرای ناصریه شامل دو قطعه زمین شلتوقزار قاسمخان والی، [دو] استخر^(۱۵) باغ و عمارت ناصریه.^(۱۶) باغ و عمارت صفا که به مالکیت میرزا عبدالوهاب مستوفی قرار دارد.

محله کیاب شامل: حمام حاجی محمدکریم، مدرسه [و مسجد حاجی حسن].^(۱۷) مسجد و مدرسه حاجی محمدکریم، تکیه، [دو مسجد]، سبزه‌میدان، اصطلاح^(۱۸) حمام کیاب، قراولخانه، مسجد ملاعلی محمد، تکیه [ملاعلی محمد]. بقعة [آقا بی بی زینب]، تکیه درویش مخلص، مسجد درویش مخلص، مسجد کرف‌آباد، تکیه [کرف‌آباد]، مسجد [او قبرستان] چومارسرا.^(۱۹) حمام محمودخان ورثه امین التجار، [مسجد]، خانه دولتی منزل قنسول انگلیس، حمام حاجی محمدخان. در غرب محله، آن سوی گوهررود [دو مسجد].

خانه‌های اعیان محله شامل: حاجی حکیم باشی، حاجی حسن خان قجر، حاجی قلی، هادی خان شفتی، ملک التجار، باغ توت ملک التجار، باغ مخبر الدوله، خانه‌های سمسار باشی؛ زمین چمن

محله خمیران کیاب: ۱۷۳۸ نفر
 ذکور: ۸۴۴ نفر، زن دار: ۲۱۲ نفر، بی زن: ۵۳۲ نفر، اناث: ۸۹۴ نفر،
 شوهردار: ۳۷۹ نفر، بی شوهر: ۵۱۵ نفر
 محله بازار: ۲۹۳۶ نفر
 ذکور: ۱۴۲۴ نفر، زن دار: ۵۳۷ نفر، بی زن: ۸۳۷ نفر، اناث: ۱۵۱۲ نفر،
 شوهردار: ۵۲۳ نفر، بی شوهر: ۹۸۹ نفر
 محله زاهدان: ۵۵۳۳ نفر
 ذکور: ۲۷۹۹ نفر، زن دار: ۱۹۲۱ نفر، بی زن: ۱۸۷۸ نفر، اناث:

۲۲. مسجد جامع آفخرا و مقبره و تکیه (رابینو، ص ۸۵)، بقعه و مسجد آفخرا (ستوده، ص ۲۵۸).
 ۲۴ در هیچ یک از منابع چاپی مورد بررسی نام این مسجد برده نشده است. در اینجا منظور مسجد حاج ملا رفیع است. سرتیپ پور در صفحه ۲۰۰ راجع به حاج ملا رفیع می نویسد: اوی متولد ۱۲۱۱ و متوفی به سال ۱۲۹۲ قمری است. او با کسب عنوان شریعتمداری در گیلان مرجعیت یافت.
 ۲۵ رابینو در صفحه ۸۵ از مسجد آفخرا در ناحیه آفخرا و به عنوان مسجد جامع نام برده ولی این مسجد غیر از مسجد مذکور است.

۲۶ مسجد حاجی مجتبی در محله صیقلان به جای مسجد حاجی علی اکبر ساخته شد. (ستوده، ص ۲۷۰)

۲۷ یک کلمه ناشوانا

۲۸ سرتیپ پور در صفحات ۲۶۲ و ۳۰۵ صومعه بیجار را با سمای بیجار یکی دانسته و هر دو را در محله زاهدان.
 ۲۹ افرادی چون گملین، مکنی، ملکنوف، فربزر و آبیت قبل از رشت دیدند برده و آمارهایی به چاپ رسانده اند. آما کاملترین آمار در مقایسه با آمار نقشه مربوط به میرزا ابراهیم صفحه ۱۶۸ (مربوط به سال ۱۲۷۶ قمری) و رابینو صفحه ۷۲ (مربوط به سال ۱۳۳۱ قمری) است که در زیر آمده:

			ردیف	نوع	سال ۱۲۷۶ قمری	آمار نقشه	سال ۱۳۳۱ ق
۶۰۰۰		۵۱۱۶	۱	خانه	۲۲۰۶	۵۱۱۶	۶۰۰۰
۳۰۰۰		۲۷۳۱۴	۲	جمعیت	۱۹۶۹۷	۲۷۳۱۴	۳۰۰۰
۲۳۰۰		۱۰۲۱	۳	دکان	۱۰۳۶	۱۰۲۱	۲۳۰۰
۴۵	۲۱	۱۸	۴	کاروانسرا	۲۱	۱۸	۴۵
۴۰	۲۵	۲۲	۵	مسجد	۲۵	۲۲	۴۰
۱۲	—	۲۴	۶	بقعه	—	۲۴	۱۲
۳۶	۲۸	تکیه	۷	تکیه	۲۸	۳۶	۳۶
—	۶	تکیه و سقاخانه	۸	تکیه و سقاخانه	—	۳۶	—
۲۵	۱۸	حمام	۹	حمام	۱۸	۱۷	۲۵
۶	مدرس	مدرس و مکتب خانه	۱۰	مدرس و مکتب خانه	—	۳۶	۶
۱۰	—	بل	۱۱	بل	—	—	۱۰
۳۰. جمع آمار اشتباه است.							

قراؤلخانه، قبرستان و مسجد آفخرا^(۲۳) سام ابوطالب، مسجد شریعتمدار^(۲۴) مسجد جامع^(۲۵) حمام و^(۲۶) یحیی میرزا، تکیه، مسجد و مدرسه حاجی مجتبی^(۲۷) حمام شهربیار، [مسجد گلشن]^(۲۸) خانه دولتی منزل مصلحت‌گذار، سرای مدرا^(۲۹) عبدالکریم، سرای کلشن ملک‌آقا محمد رضا ارباب، سرای حاجی میرزا بابا مالک مخبر الدو^(۳۰)له و حاجی میرزا عبدالحمید، سرای ملک مشترک چهار نفر، سرای معین التجار، سرای و قیصریه سرکار شریعتمدار، قیصریه چهار بازار، سرای خیریه شریعتمدار، سرای محمد آقا، سرای معین التجار و ملا قاسم، سرای مخبر الدو^(۳۱)له، سرای گمرک، سرای ظهیر الدو^(۳۲)له و ورثه حاجی محمد کرب^(۳۳)، سرای [...] مالک مخبر الدو^(۳۴)له، سرای حاجی میرزا یوسف مالک، محمد آقا و حاجی علی افضل، صومعه بیجار^(۳۵)

خانه‌های اعیان محله شامل: نعمت‌الله، خان شفتی، ورثه حاجی سلیمان خان شفتی، عروس‌العلماء، سیرزا صالح طبیب، حاجی کاظم، محمدقاسم خان والی.

۲. آمار نقشه:

خلاصه عدد نفوس و خانوار اهالی شهر رشت از قراری که در کتابچه مفصل‌آبه اسم و رسم و حسب و ساز، شخص شده، حال به طرز اختصار ذکر شد که در سنّه هزار و دویست و هشتاد و هشت رسیدگی شد: ۲۰۲۴۲ نفر.
 از بابت خانوار و عدد نفوس: ۱۹۶۹۷ نفر
 از بابت خانوار داخله و خارجه: ۲۲۰۶ خانوار

از بابت داخله: ۲۱۷۳ باب، از بابت خارجه: ۲۲ باب
 عدد نفوس که در رشت متوطند از قرار مـ. لـ. به محله: ۱۹۶۹۷ نفر
 داخله ۱۹۵۲ نفر، خارجه ۱۶۵ نفر
 محله چومارسرا و کیاب: ۴۲۶۵ نفر^(۳۰)
 ذکور: ۲۱۶۲ نفر، زن دار: ۱۷۳۶ نفر، بی زن: ۱۲۱۷ نفر، اناث: ۲۱۲ نفر، شوهردار: ۱۷۶۳ نفر، بی شوهر: ۱۲۲۹ نفر
 محله استادسرای: ۱۵۴۲ نفر
 ذکور: ۸۲۷ نفر، زن دار: ۲۹۲ نفر، بی زن: ۵۲۵ نفر، اناث: ۷۱۵ نفر، شوهردار: ۲۰۶ نفر، بی شوهر: ۵۰۹ نفر

۲۷۳۴ نفر، شوهردار: ۹۹۴ نفر، بی‌شوهر: ۱۷۴۰ نفر

نحله صیقلان: ۲۰۴۸ نفر

ذکور: ۱۰۶۰ نفر، زن‌دار: ۳۶۷ نفر، بی‌زن: ۶۶۲ نفر، اناث: ۱۰۲۸

نفر، شوهردار: ۳۹۰ نفر، بی‌شوهر: ۶۴۸ نفر

محله خمیران زاهدان: ۱۶۱۵ نفر

ذکور: ۸۲۳ نفر، زن‌دار: ۳۰۱ نفر، بی‌زن: ۵۲۹ نفر، اناث: ۷۸۲ نفر

شوهردار: ۳۱۵ نفر، بی‌شوهر: ۴۶۷ نفر

متفرقه و غیره:

عدد نفوس: ۵۴۶ نفر

توبیچی و سرباز: ۱۲۰ نفر، اجزاء حاکم: ۸۰ نفر، کسبه: ۸۵ نفر

ارامنه: ۷۶ نفر، یهودی: ۲۰ نفر، فعله و غیره: ۱۶۵ نفر

دکاکین و غیره:

دکاکین بازار و محله‌ها: ۱۰۲۶ باب

بازار: ۷۹۲ باب، محله‌ها: ۲۴۴ باب

کاروانسرا: ۲۱ باب، مساجد: ۲۵ باب، تکایا: ۲۸ باب

حمام و غیره: ۲۴ باب

حمام: ۱۸ باب، قراولخانه: ۶ باب

روزی که به اتمام رسانید سوای ایام تعطیل نه ماه و هشت روز بود.
مقیاس = هر میلیمتر = سه ذرع
۴. سایر اطلاعات نقشه:

رود صیقلان و رودبار در مشرق رشت و از جنوب به شمال
 جریان داشته است. بر روی این رودخانه چهارپل بوده به نامهای:
 کلاله رودبار که به توسط حاجی محمد تقی کاشی ساخته شده، پل
 حاجی ملارفیع که به نام سازنده آن است، پل غلاده‌کاه [؟] و پل
 صیقلان رودبار.

در آن سوی رود صیقلان و رودبار از جنوب به شمال،
 چاپارخانه و راهدارخانه قرار داشته است.

بر روی رود گوهر رود که سمت جنوب و مغرب رشت را
 احاطه کرده، دو پل ساخته شده، پل سلیمان داراب که رشت را از
 سمت جنوب غربی به سلیمان داراب منتهی و دیگری پل
 چومارسرا که از سمت مغرب، رشت را به فومن متصل کرده بود.
 سلیمان داراب زمین شلتوکزار و مالک آن نعمت‌الله‌خان
 شفقی بوده است.

۱. از بررسی روزنامه ایران سال ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ شماره‌های ۷۱ تا ۱۱۰ که مربوط به سفر ناصرالدین شاه به گیلان است، راجع به دستور شاه برای ترسیم نقشه رشت اطلاعاتی به دست نیامد. اما در اسناد آصف‌الدوله صفحات ۴۵ و ۲۰۴ پیگیری میرزا عبدالوهاب خان برای انجام این امر تصریح شده است.
۲. بنابر گزارش آصف‌الدوله، ذوالفقارخان تمام وقت خود را صرف ترسیم نقشه نکرده، بلکه بخشی از اوقات را صرف تعلیم هندسه و مشق نظام به شاگردان خود نموده است (عبدالحسین نوابی و نیلوفر کری، ص ۴۵).

۳. توضیحات ذوالفقارخان مهندس:

نقشه معموره دارالمرز رشت که بر حسب امر^(۱) اقدس سرکار اعلیحضرت قویشوت همایون شاهنشاه اسلام‌پناه ناصرالدین شاه قاجار روحی و روح العالمین فداء به دست کمترین خانه‌زاد دولت جاوايد مدت سمت اتمام پذیرفت سنه ۱۲۸۷ ذوالفقار مهندس.

طول زمان کشیدن نقشه از روزی که شروع در عمل نمود تا